

"Spreek eenvoudigweg je moers taal"

Je moet er voor zorgen dat je werk en persoon toegankelijk is voor een brede groep en geen wartaal spreken zoals Lucebert of Schierbeek. Geef mij maar Isis Nedloni, die de taal van het hart schrijft in smeltende beeld-taal !

En wat de anderen betreft? Spreek eenvoudigweg je moers taal, maar vooral geen plat Amsterdams of knauwerig Fries, want dat is wartaal voor het varkenshok. Waar het dan wel om gaat?

Dat zal ik U eens uitleggen. Heeft U misschien een vuurtje? Mag ik dat dan even van U roven? Ooh, wat leuk; U heeft ook al een Zippo, maar waar was ik ook weer gebleven?

Het gaat uiteindelijk toch om de van eenvouds verlichte wateren, zoals de dichter eens zo treffend zei. Waterverf dus, doch niet van de goedkope soort uit de speelgoedwinkel. Waar ligt de makkes van het struikelblok? Vraagt U zich dat dan nooit eens af? Voor vele collegaatjes is het gedrukt worden of geëxposeerd in dure galleries belangrijker dan het vreten. Voor mij dus ook. Voor wie vreten moet ligt het anders, die vaart op kommersjeel, dan word je een tekenleraar te Tietjerksteradeel of leraar waterverf aan de Minerva akademie. Artistieke voederbieten leren kwasten. Mij gaat het uitsluitend om de kwaliteit. Je moet wel je werk tonen aan het volk. Het moet niet op zolder blijven liggen, want daar hebben alleen de muizen baat bij.

Ik was geen bleke droeve poweet, die bijten bij voorbaat al in het stof. Het leven heeft mij aanvankelijk weinig weelde en geluk gegund, alhoewel ik uit een miljonairsfamilie kom. Ik was dertig toen het enkele jaren een beetje begon te lopen, maar toen kwam het ook bij bakken binnen en ging het er bij bakken weer uit. Ik heb van uit de collegaatjes en het kunst be-stel, de overheid, de galeriewereld enorme tegenwerking gehad, dat kunnen pretentieuze, inhoudsloze mode kunstenaars waaronder ik een aantal niet nader te noemen collegaatjes schaar of failliete kunsthandelaren als dat modieuze minkukel met zijn artistieke wanbeleid, die nog steeds zijn vinger in de dijk moet houden om rond te komen als rondvaartboot kapi-tein elke dag hetzelfde rondje draait, helemaal niet begrijpen, hij exp-seerde bij voorkeur rotsooi en tinnef, maar zo'n persoon is veroordeeld om na zijn terechte faillissement als timmerman, sjouwer of beurtschipper bij te beunen. Zo krijgt iedereen zijn eigen Grote beurt en komt zichzelf vroeg of laat tegen!

Als je zo moet leven, gotsalmetruttenbollen...Ik heb altijd moeten knokken voor de plaats waar ik nu sta, die is mij door geen mens gegund, laat staan door de collegaatjes, behalve door mijn partner, maar dat spreekt vanzelf, dat zou me helemaal wat moois wezen. Dat is allemaal een ge-weldige training geweest die tegenwerking. Zo iets als Boot Camp. De commando structuur. Hmmm...heerlijk. Die sferen van dominantie en volgzaamheid. Ik kan mijn veertigjarig jubileum als kunstenaar dit jaar vieren.

Als U zin heeft...komt U even langs? Het Kunstenaarschap met een grote K is een enorme luukse, die geen bestaanrecht heeft, dat beweren die stijle calvinisten altijd, maar zelf kunnen ze niks, behalve preken. En met die luukse houd ik mij voortdurend maar bezig. En een protesten uit de fundamentalisties gristelijke hoek! Niet te kort. Ik krijg veel brieven van oprecht verontruste griffermeerde gristenmensen over mijn leven en werken en de enige weg die zij mij willen wijzen. Soms ook bedreigingen met brandstichting en fysiek geweld op

fijngristelijke basis. Het calvinisme is de oorzaak van wereldoorlogen, omdat ze de liefde prediken met de Bij-bel in de ene en de M16 in de andere hand, dat is bekend. Kijk maar naar die Amerikanen. Die ethische principes komen allemaal uit de loop van een geweer. In wezen verkeren we in deze westerse samenleving in een enorme crisis en een veel ernstiger toestand dan we ons realiseren; we moeten van uit de subsidie verlenende cultuur ambtenarij namelijk kunst over kunst maken.

© januari 2017, fredvanderwal, BasicPublishing.nl